

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide ezimezendők
az előfizetési pénzek, hirdetések és nyitások.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hegelmann Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban
kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendők a
lap szellemi részét illető minden közlemények.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hegelmann Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban
kaphatók.

Az országos antiszemita párt programmpontjai.

„Az országos antiszemita párt, párt-szövetkezeti (koalicionális) alapon megalkulván, céljait, a melyekre törekszik, a következőkben tűzi ki:

1. A zsidó hatalom megtörése és a zsidó befolyás ellensúlyozása a politikai, társadalmi s közgazdasági téren, nevezetesen a sajtó, a pénz- és hitelügy, a kereskedelem s közlekedésügy, az ipar s a földbirtokviszonyok téren. Ezen alapelvekből kifolyólag sürgetendő mindazon intézkedések létesítése, s támogatandók mindazon törvényes mozgalmak, melyek a most kitűzött cél megvalósítására alkalmasak. Ilyenek:
2. A nemzeti érdekeknek megfelelő helyes agrárpolitika által a földbirtokos és földművelő osztály érdekeinek megvédése.
3. A korlátlan iparszabadság megszorítása, kötelező ipartársulatok életbeléptetése és a képesítés kelleke útján.
4. A váltóképesítés megszorítása,
5. A zsidó érdekeknek kedvező büntető kódex revíziója, s ezzel kapcsolatban esküdtársak behozatala büntügyekben.
6. A bíróságok előtti szertartások (rituális) eskü visszaállítása úgy büntető mint polgári perekben.
7. Az italmérségi regálenak a községek részére való megváltása; s ennek kapcsán a zsidóknak a korcsmálatási jog gyakorlásától való eltiltása.
8. A zsidó anyakönyvek vezetésének a polgári hatóságra való ruházása.
9. A zsidók és keresztények közti házasságról szóló törvényjavaslatnak visszavetése.
10. A zsidók az országba való beözönlésének megakadályozása végett a honosítási törvény megfelelő módosítása.

TÁRCZA.

Holdvilágos éjjelen.

— G—r után. —
(Folyt.)

„Az ördög“?! rebegi András mialatt félelmében visszaryogott helyére, s minden csepp vér tova szökött arcából.

„Ej, ej“ szólalt meg erre az ördög „micsoda keserves arcot vág ön. Csak nem féltem? Ez már nagyon gyermekes volna. Hisz én nem bántom s csupán kései foglalkozása vonzotta ide.

„Foglalkozásom? Visszazár András, ki lassan, lassan felcsúszott ijesdégéből habár borzadosat teljesen nem is volt képes leküzdeni.

„Igen“ mondja halkan az ördög. „Az ön munkálkodása holdvilágos éjjelen. Az elmúlt századokba hatalmam volt mindenki felett, a ki holdvilágnál dolgozott, mert a holdvilág az én tulajdonom. De hát a sok annyi mindennel ez is megváltozott, az én hatalmam is gyengült, s most legfőképpen abban telhetik örömmön, ha nézegetem azokat, a kik az én holdam világát használják föl.“

„De hát én nem is gondoltam, hogy ez bűn“ szól András, ki még mindig nem volt képes önuralomra vergődni.

„Bűn“? felel az ördög „édes Istenem de hát mi az a bűn voltaképpen? Ugy-e bűn az emberelés, s én mégis elég példát tudok midőn a legbugyóbbak is hála imát rebegtek, mikor sok embertársukat leölték, s a holtak halom számára feküdtek ott a csatatéren. Bűn? hát ugy-e hogy a lopás is bűn, s ki nem lop a mai világba, ha egyebet nem, hát ember-társra jó hírét? Végig mehetnének így az egész tiszparancsolaton.“

Andrásunk fejét rázta, az idegen beszélt de az alatt ő is egyre nyugodtabb lett, s elkezdett gondolkodni. Hát vendége csakugyan az ördög lenne? divatos fekete öltönye s cylinder kalapjával? Ostobaság. Ha nem is tudta hamar-

11. Az államháztartás és államhitteltűgy oly módon való rendezése, hogy pénzügyeink s ezzel kormányzati viszonyaink a zsidó pénzhatalmaktól függetleníthetők.

12. A párttagoknak a zsidókérdéssel közelebbi összefüggésben nem álló egyéb politikai s nevezetesen közjogi kérdésekben teljesen szabad kéz hagyatik.

Kelt az „Országgyűlési antiszemita pártkör“-nek Budapesten, 1883. évi október 8-án s folytatva 9-ik és 10-én tartott értekezletéből.

Megbízásból: Simonyi Iván s. k. az értekezlet elnöke, Istóczy Győző s. k. pártbizottsági tag, Ónody Géza s. k. értekezlet i jegyző, Széll György s. k. pártbizottsági tag.

A mit oly régen vártunk a mit annyira óhajtottunk az antiszemita párt programja, ime előttünk fekszik.

Az első és tizenkettedik pont képezik tulajdonképen a program lényegét, mert ebben mondatik ki egyrészt a párt nyíltan bevallott célja, hogy a „Zsidó hatalom megtörésére törekszik minden rendelkezésre álló törvényes eszközökkel“ másrészt hogy „a párt tagjainak a zsidókérdéssel közelebbi összefüggésben nem álló egyéb politikai kérdésekben teljesen szabadkéz hagyatik“ vagy is hogy az antiszemita párt tagja lehet mindenki, tartsa bár helyesnek vagy — mint mi károsnak az 1867. XII. teziket vagy is a közjogi kiigyeztet, míg tehát e tekintetben meg tarthatja mindenki mostani álláspontját, a függetlenségi párti csak ugy függetlenségi marad mind volt, a szövetséget keretében nagyobb hatással s így várható nagyobb eredménnyel működhetik. éppen állami füg-

getlenségünk legnagyobb akadályának elhárítására, a zsidó hatalom megtörésére.

A program közbeeső kilencz pontja a módokat jelezi, melyeket a párt célja elérésére alkalmasoknak tart; természetesen, hogy e pontok az összes tevékenység minden ágát fel nem ölelhetik, s inkább csak példaként vagy-nak felsorolva, s éppen ez az a mit mi a programban különösen helyesnek tartunk, mert nem szorítja oly szűk korlátok közé az egyéni tevékenységet, hogy gátólag hatna; s a zsidó hatalom megtörésének nagy munkájában kíván csak egy utat megjelölni, hanem kész elfogadni minden helyes eszmét, felhasználni akar minden kedvező alkalmat, mely célja elérése, esetleg megközelítésére alkalmasnak mutatkoznék; de azért erőiesen hangsúlyozza a megoldás szükségét oly kérdésekre nézve, melyeknek helyes megfejtése ha a zsidó hatalmat végleg meg nem törí is, mindenesetre felettébb meggyöngíti az által, hogy népünket a kifosztás közvetlen veszélyétől megóvja, ilyeneknek tartjuk mi, a váltóképesítés és a korlátlan iparszabadság megszorítását, s a földbirtoknak megvédését.

Kiváló fontosságot tulajdonítunk annak is, hogy a zsidóknak a korcsmálatási jog gyakorlásától való eltiltása nyíltan határozottan felvettett a programba, a vidéki zsidó hatalmának kulcsa népünk erkölcsi s anyagi megrontásának főszekőze a korcsma, itt hódítja magához a zsidó a keresztény polgárt, itt adja neki kározoatos tanácsait, itt kergeti adósságba, itt köti meg vele a gescheftet, mely előbb utóbb vagyonából úzi ki, ha a korcsmát elvettük a zsidótól fele uton leszünk célunkhoz.

A mi az egyeseknek a falusi zsidó.

„Ma? oh ma nem jövök messziről csak Szent Pétervárról, hol egy kis dolgom akadt, s csak midőn itt az erdő felett repülök s önt látom dolgozni, száltam le, hogy beszéljünk egy kevéssé.“

„Az erdő felett repült“? mondja András halkan, meg lévén már győződve, hogy az idegen tréfálni akar, „no ugy-e azután meg majd tovább repül“?

„Bizony nincs más választásom, mert hát mit csináljak Nyomorházán,“ szól az idegen mosolyogva, „tán az ut felügyelőt vigyem magammal? nem érdelem meg a fárdságot, megkapom én azt annak idejébe ugy is, s ha nem, az sem lesz valami nagy szerencsétlenség.“

A szegény tanító hátán végig szaladt a borszás. Oly nyugodtan s határozottan beszélt az idegen; aztán meg szent Isten! hiába keresi árnyékát, nincs, mintha keresztül lehetne látni mint valamely fátvilon a fekete ruhán.

„Ne hagyja kialudni szivarját“ figyelmeztette az ördög, mert hogy az volt most már alig mert szegény András kételkedni, ha a szivar kihül, aztán már nem józú. Ugyan mondja, hogy megy önnek dolga, hogy van családja?“

„Köszönöm meglehetősen“ dadogja András, „de hát uram ne üzzön ön velem gonosz tréfát, már az mégis csak lehetetlen.“

„Hogy én ördög legyek ugy-e? közbe szól mosolyogva, „hát miért ne? mert tisztességesen vagyok öltözve? Ugyan kérem tekintsen ön vissza a multba, a párducos kaczagányok, a régi jó fringya nemde eltűntek, de hát azért a magyarok mégis csak magyaroknak tartják magukat, s ezt ugy nevezik, hogy civilizálódtak, hát csak én maradnék el? szép dolog volna, midőn valahova lólábal hosszú farkkal toppannék be, midőn sokszor szükségem van rá, hogy ismeretlen maradjak.“

„Csodálatos“ sóhajt a szorongott tanító, a ki szörnű látogatója kedélyes beszélgetésére ismét neki bátorodott, és még el se hiszi senki

az összeségnek az államnak a bécsi, berlini, frankfurti vagy párisi zsidó pénz királyok, minden önálló öncélú törekvést ezek fojtának el csirájában, ezeknek áll érdekében, hogy Magyarország mai közjogi viszonyaiban változás ne történjék, ezek elálják utját Magyarország függetlenségének; Magyarország szágának e szolgáltság alóli felszabadítására való törekvés tehát, Magyarország függetlenségére, önállóságára, szabadságára, felvirágzására való törekvéssel ugyanazonos, s mert az, mi is csatlakozunk a megalakult antisemita párt felhívásához, hogy:

A haza minden polgára ker. hitfelekezetnek minden nemzetiségének minden osztályának tagja, bármik legyenek is egyéb kérdésekben nézeteik, a közös veszély öntudatára ébredve támogassák az országgyűlési antisemita pártot alkotmányos és törvényes küzdelmeiben törekvéseiben.

A lengyel tóti templomszentelésről már mi is megemlékeztünk, emlékeztet ok á ért utólagosan írják, hogy Fdó Kovách Zsigmond megyés püspök ur ó excellenciája mielőtt a szentes szertartás megtartása végett Lengyel tótiába jönni elhatározta, levélileg kérte magát arról biztosítani, hogy a zsidókérdésben megeresztett hirdeti levele miatt nem lesz ellene demonstratio. A katolikus nép főpásztorát hagyományos tisztelettel, kitüntetéssel, sőt vallásos lelkesedéssel szokta fogadni, s örömmel konstátáljuk, hogy e vallásos lelkesedés még maig sem halt ki szívéből: annál elzomorított, midőn egy kath. főpap a nép érzelmei és közzéleménye iránt érzékkel nem bírván, ellentétes tényeivel oly positiót csinál magának, hogy neki, mint főpásztornak, kit a nép vallásos érzülete állásánál fogva oly magosra tart tiszteletében, a nép haragjától félnie lehet. A népnek egyetlen vigasza van a mai nehéz időkben, a vallás: nem kellene azoknak, kik Istene oltáránál szolgálnak, ellenszenves tényeik ál-

ha majd elmondja, bizonyosan azzal fogják vádolni, hogy egy pohárral többet ivott kelle-ténél, pedig uram fia ma még egy csepp italt sem látott.

„Édes barátom“ folytatja az ördög „sok csodálatos dolog van a világon, sokkal több mint az emberek közönségének hiszik. Legtöbbnyire nem látják úgyan, de elégszer nem is akarják látni; s hányszor jár az ördög közöttük a nélkül, hogy észrevennék.“

„De hát azelőtt“? szól András halkan, annyira féltek, hogy elviszi őket (harmadik személyben beszélt vele, mert sehogy sem volt annyi bátorsága, hogy egyenesen hozzá szóljon,) most már azonban senki sem hiszi.“

„Termézetes“ erősíti az idegen „a mikoron én még korlátlan uralkodója voltam a pokolnak, ugy tettem a mint nekem tetszett, s azért itt ott tréfáltam jókedvemben, mert hogy egy hitvány lélekkel soha se törődtem sokat, azt elhiheti ön, mióta azonban alkotmányuk van.“

„Mit? alkotmány a pokolban?“

„Termézetes nagyon elfoglalt egyidőben az, a mi a földön történik, s kevebb gondot fordítottam saját országomra, ezt felhasználta népem, a mint egyszer haza jövök, fátylak, zászlók, diadalkapuk helyett macska zenével fogadnak; beverik öreg anyám ablakait, küldöttségek rontanak be hozzám, s kénytelen voltam szóba állni velök a kormányzat módózatát megállapítása iránt; hát ugyon mit tettem volna ók voltak többen, még örültem, hogy elég szamarak voltak s nem kívántak többet, mert hát azt is megadtam volna.“

„Es most már nem visz ön el senkit“ kérdezte András, ki ismét egyre bátrabb lett, s kit a dolog érdekelni kezdett.

„Senkit, évente megkapom a meghatározott számot, s még hova fordításról sem kell gondoskodnom, külön egyesület végzi ezt is.“

„Alig hinné az ember,“ mondja a tanító bámulva, „még a pokolba is van alkotmány.“

„No, no nyugtassa ön meg magát, hát

a törvényhatósági jogokat és köteleességeket a megválasztandó új tisztikarral együttesen fogja gyakorolni, ennél fogva az annak eszközölésére a fentebbiek szerint kitűzött napra egybehívott és szabályszerűen meghirdetett rendkívüli közgyűlésen a törvényhatóság egyetemét már nem az 1883. hanem az 1884. évre megbízatással bíró bizottsági tagok fogják képviselni. — *Figyelmesebbek emeljék a választó polgárokat, hogy a még megválasztási napok november hó folyamán megjelemlő választásánál készen álljanak, mert ezen alkalommal való szavazásukra veti meg alapját annak, hogy a következő év alatt hogyan és kik fogják kezelni közigazgatását. A virilis választók közt 80 zsidó van, vigyáznunk kell tehát hogy e 80 zsidónak és egy csoport zsidópajtásának a megyegyűlésen is alkalmas számú ellenlábást állíthassunk, mert bizony megérjük, hogy nem csak országunkat de vármegyénket is zsidók fogják kormányozni. Hogy mikor lesz a bizottsági tag választás napja, annak idejében mi is figyelmeztetni fogjuk rá választó polgárainkat.*

— **Szalay Imre** orsz. gyűlési képviselő ur választóinak meghívására Hetesen, Nagy-Bajomban s vidékén megfogja tartani beszámolóját. Meggyőződésünk szerint az ő körútjáról úgy fognak írhatni, mint elveink egyik fényes diadalnapjáról, mert a választók hangulata a bizalmi szavazásban már nyilvánult lelkesedés és közszertet, mely a képviselő ur lépteit választói körében kísérő biztosítanak benűnket. Mikor lesz a beszámoló? tudósítani fogjuk a választó közönséget.

— **Kriszt János** ur, egykori törvényszéki elnöke pár nap óta városunkban időz. Régi jó barátai és tisztelői, az egész kaposvári közönségnek nagyon jól esik őt látóközli városunkban. Kriszt János elnök ur Schaffer Alajos kir. közjegyző ur vendégszerető házában van szállva. Némelyek határozottan állítják, hogy a kitűnő és befolyásos elnök lerándulásának a közönséges látogatásnál sokkal mélyebben fekvő fontos oka van.

— **Gruber János** orsz. gy. képviselő ur mult vasárnap Atalában tartotta beszámolóját, hol ismét nagy tömeg és azon folyton nyilatkozó meleg rokonszenv fogadta a képviselő urat, mely egész körútjában eddig is kísérte. Kik ott voltak, állítják, hogy még Tolna vármegyéből is sokan jöttek meghallgatni a balpárt és az antisemitizmus híveit, kik nem bánták meg utazásukat. Gruber János ur itt is kifejtette már általunk is több ízben méltóított programját, mely a választók részéről teljes helyesléssel s a szeretett képviselő iránti bizalommal fogadtatott. Hiába beszéli akarki, hogy a mai napság már nem lelkesedik a nép Gruber János urnak sikerül az ellenkezőt minden megjelenésekor választói közt megbizonyítani; hanem az már igaz, hogy Német Náci és comp. hiába fontoskodnak és konferenciáznak; nekik nem fog sikerülni, hogy a balpárti választókat a zsidók javára luddá tegyék.

— **A szüret**ek már nagy részben egész vármegyében bevégeztek, általános eredmény keves mennyiség, de jó minőség. Nagyon zavarta a szőlősgazdákat a hó elején és a mult hó végén beütött esős idő, mely bár nagy rohadást nem okozott a szőlőkben, mégis elég félelmes volt arra, hogy legtöbb ember ideje korán megszedte termését a rohadástól félelmében. Kik az időt annak dacára kivárták napjainkban kitűnő időben szüretelnek. Vig szüretéről nem igen hallunk minnek perze ma napság már nem a termés hiánya az oka, hanem a komoly nehéz idők, melyeket megérez szegény, boldog egyaránt, s a modern civilizáció erkölcsi terjedése, mely a patriarchalis szokásokat eltöri. s a magyar társas életbe is ujszerű, kosmopolitikus szint és azon hidegséget hozza be, mely szerint egyik ember a másikat még csak felebarátnak sem, de teljes idegennek tartja, mivel csak akkor beszél, ha baja, üzlete van vele. Ma már bizony vendég szeretetből kevés helyen szedik ki, az ember kocsiából a kerekeket, sőt valaki ki is irta az újságban mikép „se vendékek el nem megy, se vendéget el nem fogad.“ Ezen kijelentésben is jelét látjuk a régi magyar élet hanyatlásának, s fájdalom; be kell látnunk, hogy az új magyar élet csakis ily szűkeklbléséggel kezdődhetik. Vig szüret: Adieu! örökre! . . .

— **Velocipéd.** Ugy olvassuk az újságban, hogy valami élelmes amerikaiak sikerült leküzdenie azt az akadályt, mely eddig a vasparipát a közönség általános szolgálatába lépni gátolta, és mely abban állott, hogy bizony a ki vasparipázik, sokkal több erejrecesik a folytonos rugdalózás, mint a gyalogjárás; elanynyira, hogy ugyancsak kitanult takácslegény legyen ám, ki ó raszámra kibírja a vasparipázást. A fentiszelt amerikai valami elmés gőzmotort kombinált a vasparipa nyerge alá, melynek ereje állítólag egyszerre megfűtssel 5—6 órást s így a körülmények és nt minőségéhez képest 10—12 mértföldnyi szaladásra elégséges. Vajha ezen találmány praktikus volna minő jeles dolog volna, midőn a helyi közlekedés mind vasparipán történnék, például: a szakácsné kivaspapázna a piacra bevásárlni, a fiskális a tárgyalásra, az orvos bete-

geihez. Aztán jönne a végrehajtó, finansz, hitelező, kik elől az üldözött adós szinte kényelmesen elkarikázhatna vasparipán. Persze hogy az idő még nagyon messze lehet, a fővárosban a sportok üzésére ráérő urak vasparipáznak ugyan tüzesen, de a közönség főképp a vidéki közönség még nem tudott bele szeretni. A napokban láttunk egy zsidó urfit az utcán, ki valami kontár bogárn csinálta, vastag kerekű alkotmányon nyavalgott az utcai gyerekek nagy gyönyörűségére. Ugy nézett ki a vacskos masinán a vézna zsidó gyerek, mintha valami helynelküli szabólegény percheron lovon lovagolna. Ez biz nem tudta futásra birni otromba alkalmosságát, mi természetesen a többi gyermekek intervencióját hozta magával. Ecce! a sportnak az lett a vége, hogy a kis jebi roszabbul járt mint a vasparipa, mert ő földre a vasparipa pedig ő rá esett, s a mulatság nagy vejtéssel ért véget. A sport istennője megboszulta magát: mert tudvaleg a zsidónak csak egyféle sport dukál: lovagoljon szőrön, de csak akkor, ha már a ló-bőr le van nyuzva.

— **Kadarkut** egyre nevezetesebbé lesz, eddig csak arról hallottunk, hogy loptak, betörték, s a tettes kadarkuti ember volt; valóban, ha Mihóka meghal, bajos lesz még bírónak való embert is találni, ki a „vármegyei még meg nem ilt.“ Egy kis lopást a kadarkuti ember nem is tart bünnnek. S bizonyos, hogy a kadarkuti embernek, „a mit a szeme meglát azt a keze ott nem hagyja“ a multkori ellenőrzési szemlén is két lopás történt, s a kadarkuti jegyző mindig előre megmondta, hogy a tolvaj kadarkuti ember és igaza is lett. Amde Kadarkuton újabb időben más dolgok is történek. Nevezetesen a kadarkuti molnár elvette a visnye molnárnak a lányát, a visnye pedig a kadarkutiét, s így egyik a másiknak ipa és veje egyuttal, felesége pedig menyé és veje egy a másiknak. Azt hiszik ez sem valami közönséges eset! Ha már benne vagyunk a kadarkuti dolgokban, csak elmondjuk azt is, hogy a kadarkuti embernek két kutyája volt, s a két kutya oly szaporaságot hozott a világra, hogy egy szep napon a kadarkuti ember 30 kutya tulajdonosának vallhatta magát. Ebben aztán a legnevezetesebb, hogy hallván egy helybeli zsidó notabilitás a kutya szaporaságát azonnal folymodott nemes levélért, spekulálván, hogy a kutyabőr is is olyan mit a repce: ha sok terem lemegey az ára.

— **A tiszta-eszlári** bünpert iratait a magánvádló ügyvéde Szalay Károlynak lapunkban is közlött felelőse kapcsán felküldötték a királyi táblához, hol f. hó 18-án 40,881 sz. a. iktatták be. Az iratok nagy számáról fogalmat ad az, hogy a percsomó sulya 33 és fél kilogramm.

— **A horvát** ügy első felvonása véget ért, az országgyűlés többsége felhatalmazta Tiszta Kálmánt, hogy cselekedjék saját belátása szerint; levette tehát Tisza nemcsak a magyar feliratu czimereket, hanem az új czimereken még a magyar nemzeti színeket is mellőzte. No hát persze hogy ez nekünk magyaroknak kettős szegény, a Horvátoknak pedig nesze semmi fogd meg jól; de hát azért a miniszterelnök mégis nagyboldogságú államférfiu — mindnyájuk előtt a kik valamit remélnek tőle s e valamit többre becsülik hazájuk jóléténel, boldogságánál.

— **Szegednek** nagy ünnepe van. A király meglátogatta, hogy meggyőződjék a helyszínen, mennyire haladt a vész által elpusztult város ujja építése. A királyt lelkesedéssel fogadta a nép mindenfelé; s ennek mindenestre maradandó becsé van, mint a sok zászló, diadalkapu, banderium, népünne, diszeloadás, s sok e félenek, a melyből szinte volt elég, szerencse volna a királyokra éppen úgy mint a népekre is, ha midőn fejedelmük itt-ott ellátogat hozzájuk, a mindennap pongyolájában, a kenyérekereket szurtoz, foszlányos mezében is láthatná.

— **Szász Károly** közökt. min. tanácsos és országosan ismert kiváló író hir szerint az elhunyt Török Pál, a dunamelléki ref. egyház püspökének helyét fogja elfoglalni s a miniszteriumban elfoglalt állásától megvál.

— **Az országháznak** halottja van, H a l a s z Bálint a dabasi választókerület képviselője a napokban 39 éves korában meghalt.

A fővárosból.

Budapest, okt. 15.

Három hónap! Rövid, nagyon rövid idő egy ember életében, mégis, egy kis korszakot képez ez a magyar társadalom történetében. Korszakot, de ez a korszak sokat eltemetett abból a mi igaz, szent és becstelens! De bármily nehezünkre esik is, térjünk ki az alig alig mult idő szomorú emlékei elől; ne szakgassuk föl a köteleket a beteg társadalom sajgó seibeiről — fáj az mindnyájunknak!

Ezzel azonban távolról sem azt akarom mondani, hogy felejtünk el mindent, de mindent a mi romlásunkra tört; mert lehetne-e felejtünk azt az élethál harcot, melyet vívt a keresztény társadalom a zsidó moral ellen?

Nem soha!

Mert ha megkisértenők is felejtetni azokat a sebeket, a melyeket egy szervezett banda ütött nemzetünk testén, vajlon ki lehetne-e tépni a történelemből azokat a lapokat, a me-

lyekre föl van jegyezve a talmud-moral világbontó cselekménye?

De nem akarok tovább időzni ezen ép oly kellemetlen mint felháborító praecedensnél lapunk elvtársai ezeket egy is már régen tudták, e sorok írójával együtt érezték. Vagy talán a gyengébbek kedvéért — a kiknek szemétől még nem egészen esett le a hályog — beszéljek azokról az insultusokról a melyekkel a zsidóság részéről lépten nyomon találkozunk?

Miért?

Tudja azt minden józanul gondolkózó ember, hogy ez azon eredményekben leli magyarázatát, a melyben a zsidót a magyar kormány részeait.

Immár két hete annak is, hogy az ország törvényhozó testülete kitűzette a nemzeti lobogót a Sándor-utcai palotára. Berukkolt a »honatyák« aprója nagyja, hogy kiránsák mesterüket abból a pocsojából, hova őt, a roz grammatikust a még rosszabb politika sodorta. Hiába röpösztöztek az ellenék vezérfiurai, Achilles sarka érintetlen maradt, vissza verte őket a kegyelmes ur politikai erkölcsöt nem ismerő majoritásával.

Ugy tett ő is, mint az a cigány, a ki földhöz vágta az öreg anyja bundáját, ezért kérte a főtisztelendő urtól büneinek megbocsátását. Igen ám, csak hogy a bundában ben volt a cigány öreg anyja is. O exciája is elmondá az ő sophismájával, hogy az agyonszorítani való horvátokért csak a közös feliratu czimert vágja a földhöz, csak hogy ezzel a czimerral együtt, — földhöz vágja a magyar nemzet jogait is. Hej!

„Rosz idöket élünk:

Rosz csillagok járnak!“

A szél, mely fú észak felől, nem jót jelent; erősen hajtja a terhes felhőket hazánk felé. A hamu alatt izzó zsarátnok készül lángra lobbanni. Titkos bujtogatók járnak be hazánkat, véres konczot dobná azoknak, kik vesztetent ugatják a magyart. Itt-ott, a láthatár alatt, fel-fel villan egy-egy lidércz fény, talán meg akarja gyújtani a levegőt, mely telítve van villanyossággal.

Tempora mutantur! A függetlenségi párt kebelében is napról-napra szaporodik azoknak a száma, a kik előtt nem a nép érdeke, nem az annyit hányt-vetett szegény magyar sorsa volt a lelkesítő, hanem a hitvány önzés, vezérszerepre jutási vágy. Ne tagadjuk, bár mennyire faj, mondjuk ki nyíltan, őszintén a mint lapunkhoz illik, hogy pártunkat a belviszály jobban szétmarczangolta mint Prometheus máját a saskeszeccsel.

De azért nincs okunk félni. Azokat, kik a függetlenség magas eszméit áruba hiába bocsátják! A sakterklikk hadd pusztljon, ezek egy is csak a mult dicsőségénél sütkéreztek, erkölcsi haláluk fölött a nép milliói hullatnak öröm könyeket. Mi nem akarunk tovább szembebotásztatni jászani, sisakrostély nélkül állunk ki a küzdterre, csatánk: „A védelmezett népjog csatája lesz!“

Az orsz. gyűl. antisemita pártkör többé nem a képzelet szüleménye, ma már itt fekszik előttünk programja, mely lapunk homlokán szinte olvasható. Tedd édes magyarom szivedre kezdet, de nem akkor, mikor az Iczig asztala mellett számlálgatód „hányadik már a pohár“ — hanem mikor a nemzet palladiuma előtt imádkozol. Mi elvállalhatjuk a felelősséget, hogy „a kis hus darab, ott a borda alatt“ azt fogja susogni:

„Te vagy — te vagy párt programja

Szemem, lelkefénye.

Te vagy mind a két életem:

Egyetlen reménye!

Ha ez az egy reményem is

Elmulandó álom —

Nem leszek boldog sem ezen

Sem a más világon!!“

Bunda, bunda, bunda, bunda. Mégis bunda — a bunda! Mert hát ez a neveletlen öcsi szél ugyancsak gorbóbszkodik velünk, igralmatlanul kutatja a zsebeket, hogyhát inkább a bundának „kereszt-levelét“ a slafrok saison alatt nem vesztették-e ki belőle, mert nemsokára olyan fergeteget zudít a fejünk fölé, hogy csak úgy csüng-lög bajuszunkra a jég csap — már tudniillik a kinek bajusza is van — mint akár csak a rongyos zsidóról a fűző.

No hiszen még csak ez hiányzik tisztán. Már is majd a számba fagy a nyelvünk, hátha még azok a czudar embertelen napok bekövetkeznek! Pedig kiadtunk ám mi is egy nyilatkozatot szent Péter lapjában, hogy semmiféle czudar időt vendégül el nem fogadunk, de onnét felülről azt dörogték vissza: „ne boldondozzon az ur!“ Ez a komisz zimankós idő, bármily kedvetlen vagyok is eszembe juttatja azt a Salon népdalt, melyet a multkor a váci utcában egy monoklis görbe orru riporter oly keservesen dudogtatott:

„Vot nekem egy teli rokomb

Nem is olyan régen;

De nem soká melegített —

A béllése nekem! . . .“

Igy aztán csoda-e, ha a meleg fürdő ká-dak meglelnek öngyilkosokkal, faczér privadienerek rátalálnak az akasztófára? Ilyen is ám ez a fővárosi élet! Ma még vigan huzza a cigány fülünkbe valamelyik király-utczai amor terembe a „zikzene-zakzene“ bús ma-

gyar dalt, holnap, ki tudja, a confikált nótiért nem-e a Fortunában siratjuk elveszett szabad-ságunkat!?

Immár be is zárhatnám levelemet, a szellemi viszontlátás örömeig minden jót kívánva az olvasónak, egyuttal elnézését kérem ki magamnak, hogy

„Akaratlanul ily fekete

Lettd gondolataim menete.

De másik levelém tréfás lesz és vidám?

Derüljön egedre szebb nap szegény hazám!“

Szabó Ádám.

Vidékről.

Gálosfa, 1883. okt. 14.

Örömmünnet ilték községünk keresztény lakói, ez év október 14-én. Vasárnap volt. A község kicsinye nagyja, gazdaga és szegénye, az Istenháza sietett, hogy az Urnak elrebeghesse forró imája. A szokásos ájtatos isteni tisztelget, főtisztelendő dolniczi Nemes Józsa plébános ur végezte ki vallásos szellemtől áthatott hazafias egyházi beszéde folyamán gróf Festetics Pál egyházi pátronusa, s községünk szeretett főbírtokosáról mint boldog völegényről és mennyasszonyáról Pálffy grófnőről is megemlékezvén megköndendő házassági frigyükre, az ég áldását kérte. Valóban megható jelenet volt az, midőn tisztos öszbevegyült földművesek örömkönyt hullattak a magyar főur boldogságáért. S örömmel, igaz szívből kívánták mindannyian, hogy a házasulandókat, az Isten áldja s szentelje meg, hogy a haza jarára, a keresztény társadalom felvirágozására és a mi örömlnkre boldogságban sokáig élhessenek.

Ádám Szabó Imre tanító.

Tah, okt. 10. 1883.

Nem mulaszthatom el becs. lapját értesíteni arról: hogy e napon a karádi egyház ker. r. k. néptanítótestület megtartotta egy-leti gyűlését az iskola helyiségben. Érdekes volt látni a nagyszámú tanítói személyzetet karöltve a ftdő ker. papsággal, — kik testületileg iratkoztak be egyleti tagoknak s az egyleti évi pénztári taxát az egylet könyvtára javára készséggel befizetették.

A tanácskozmányt kedves moderu ftdő Szabó György ker. esperes-tanfelügyelő ur az egylet világi elnöke Tóth József néptanító urral együtt vezették. A paedagogia — didaktika s methodica terén tanulásoga, érdekes eszmecsere folytatott. A gyűlés d. u. 1 óra-akor oszlott el, mire mindannyian a nagyvendégülben ilt rövid de kedélyes társalgással fűszerezett közös ebédhez iltünk, nem hiányoztak a pohárköszöntések sem, melyek sorát Tóth József egyleti elnök nyitotta meg s a ker. papságra mint új belépő tagokra emelte poharát, kiemelvén azt is, hogy ily korral haladó mivelv papság oldala mellett nem nehéz feladatoknak odaadással megfelelni; ezútvizsonoztatott a ftdő papság részéről a szónok meleg szavakban adtak kifejezést mind a tanügy iránti — egy tanítószagot átölölő érzelmeinek. A társaság 5 óra-akor mondott Isten hozását egymásnak.

A karádi egyház ker. ftdő papság e fölépése vajha példaként hatna az összes magyarországi kath. papságra s követésre buzdítana.

Honfuii üdvözlettel a ki ott volt.

Balaton-felvidék, okt. 12. 1883.

Őszi terményeinkről, s azok közt a leg-nemesebbül, ő „lélek tejéről“ — az idej must-borról akarom e becses lap t. olvasói röviden tudósítani, ez levén t. i. világrázó s felforgató eszmék, dolgok tárgyalása, s hozzászólásán kívül szerény tisztünk kötelenségünk.

Folyó hó 8-án kezdetünk szűreti munkáinkhoz, meglehetősen bár borongós időjárás mellett, egyre foly jó kedvel a kincses telepek! szőlőterületünk fűrtjeinek leszedése. Van, lesz jó borunk! Kiskereskedők, korcsmárosok már is kérik 10—13 krért literenkint. De a természetők várnak, a rendkívüli duscukortartalomál fogva, jobb árt remélnék. Ily remény mellett azonban ott van a lesújtó tudat, hogy t. i. a haszon nagy részét, a zsidók nem mint sensalok áruközvetítők, — hanem mint termelők szedik majdan zsebre, kizicizálnám, kiforgatnám a tősgyökerez keresztény magyart ösisége, földjei, háza, szőlőjéből!! Igaz ugyan egy részül, hogy azon községek, hol az átkozott faj elszaporodott; mint egy „szegénységű bizonyítványika“ irták alá, midőn túrték zsarolásaikat s meggazdagodásukat. — Aztért: „nincs még veszve“ — Magyarországt!!!

Holmi „zalai csendeletről“ is volt szó a lapokban, S a van y J ó z s i fűredi látogatását emlegetvén. Mi közellők mit sem tudunk róla; mig, holmi »kapuca betűyrok« igenis irogattak, s levelüket küldözgettek, egyik-másik vagyonos lakostársainkhoz s mint hallottuk: rajta is vesztettek!

Szűreti munkáink után megnyílnak iskoláink a jait, buzgó tanítóink hozzá látnak nemes, magasztos foglalatosságaikhoz, de ha lehet: zsidónövendéket — Dörgicséről e lapokban is közlött igazságok figyelembevételével és még több fontos okok miatt — iskoláinkba fel nem vesszünk!

Zerua.

Kötés, okt. 12. 1883.

Élénk a hegy, vigan folynak a szüreték. Mindenki el van foglalva, vizik hordják a mustot vagy szőlőt.

Egyik meg van elégedve az eredményel a másik kevésbé; átlag véve az idejermés minőségileg meghaladja a közé szerület. A Szüretelő Egylet megkezdte működését, köszönet Kiss Vilmos ur erélyes felépítésének. Ő megküzdött azon sok számtalan akadályokkal, melyek ezen ügy létre hozásánál felmerültek. Fáradozott addig míg „az ige testté lön.“ Vagyis míg megalakult a minden tekintetben jónak ígérkező „Szüretelő Egylet.“

Már-már azt lehetett hinni, hogy már ez évben nem lesz lehetséges megkezdeni az egylet működését.

S íme a sok fáradságnak meg van a jutalma. Az egylet megalakulása már is eredmény s ha még nem zökent is minden a rendes kerék vágásba az természetes, de hisz minden kezdet nehéz.

Nagyon is kívánatos volna, hogy ily ügy, mely a közjóknak hasznára van, minél jobban felkarolható.

Adja az ég, hogy e nemes és önfeláldozó buzgalomnak, melyet az egylet elnöke Kiss Vilmos ur kifejt minél több követője és méltányolója legyen.

Különfélék.

A büntények Angolországban Mr. Haward Vincent, a londoni titkosrendőrség ismeretes igazgatója közelebb egy tudományos kongresszuson Huddersfieldben felolvasást tartott e címmel „A büntények és gonosztevők Angolországban.“ Angolországban, Walesben és Skót országban, Mr. Vincent, a büntények évenként 9 millió font sterling kiadást okoznak az államnak. Ez összegből 3.500,000 font esik a rendőrségre, 602,000 font fogházra és fegyházokra, 482,000 font javítóházokra és 322,000 font törvénykezési költségekre; a lopott tárgyak értéke legkevesebb 1 millió font. A büntények megakadályozása, a gonosztevők felkutatása és megbüntetése több mint 64,000 egyént foglalkoztat; ezek közül 22,250 rendőrbíró, 35,780 rendőrt, 1105 fegyházi felügyelőt és mintegy 10.000 törvényszéki írnokat, szolgált stb. Az 1881. évben összesen 825,657 üldözött hivatalból; ezek közül 94,868 az személybiztonság elleni vétség. 122761-et pedig vagyon biztonság elleni vétség miatt Az utóbbi években a büntények száma kevesbedett. A titkos rendőrségre vonatkozólag megjegyző a felolvasó, hogy újabb az állásokra a nyugalmazott vagy szolgálaton kívüli állományu a tiszteket fiatalabb genytrt próbált használni de a kísérlet kedvezőtlen eredményű volt.

Pénz ölméből. A tonkingiak, mint azt egy angol lap tudósítja írja, ölméből vert pénzt használnak. Az ölmépénzre rendszeren a legközönségesebb ölméből készülnek s vékony lemezekből állanak, melyet a benzöltek madzagon hordanak magukkal. Egy dollárért annyi ilyen ölmépénzt adnak, hogy egy ember nem bírja el. A tonkingi hölgyek, bevásárolni mennek, rendszeren egy szolgát visznek magukkal, a ki a pénzt a hátán viszi utánnak. Száz forint tonkingi pénzben elhelyeztetnek egy jókora csokoládét. A francziák, tekintettel nehézségem forgalmora, most az ezüst pénzt akarják behozni a forgalomba az ölm helyett. Hogy aztán a tonkingiak mit szólnak majd ehhez a reformhoz, az természetesen már más kérdés.

Gazdászati, ipar, kereskedelem

Sok gyümölcs termett az idén legkivált megynkben ug, hogy sok helyen nem tudnak vele mit csinálni. A helyi piacokon nem tudják értékesíteni a gazdák, s azért az Isten áldása elvessz, megsemmisül érezhető haszon nélkül. Kötésről értesítenek, hogy magában azon egy községhben körülbelül 1000 mérő nemes alma volna eladó; felhívjuk rá a kereskedők és azok figyelmét, kik szivesen szereznének tilre valóban nemes gyümölcsöt.

Kaposvári piaci árak.

Oktober hó 16-án.

Buza	10 frt —
Rozs	7 frt —
Kukoricza	6 frt 50
Árpa	7 frt —
Zab	6 frt —
Hajdina	6 frt 30
Métermászánként.	

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

Nyilt tér.)

NYILT LEVÉL

Komjáthy Kristóf ref. tanító urhoz!

E becses lap f. é. 41-ik számában a csökölyi ref. lelkész választási mozgalomra vonatkozó közleményben ön engem, szegény igénytelen embert, oly nemű hazug rágalommal illet, mit igénytelenségem dacára is szó nélkül nem hagyhatok. Többek közt azt mondta rólam, hogy én többször buktam disznó kereskedő, jelenleg lókupecz vagyok, hitelezőim megeléged-nének a veszett fejszének nyelével s végre, hogy én pap

választó nem vagyok, s mégis terrorizálom a népet. Megtámadot becsületem védelmére ön által használt módon adom meg a választ s ugyaszermind e becses lap olvasói előtt leírom, hogy tulajdonképpen, ki az a Komjáthy Kristóf. Saját igazolásomra csak annyit mondok, hogy való, miszerint ez előtt 4 évvel több csökölyi lakostól körülbelül 4800 frt árú sertést hiteltelben vásároltam, miről hitelezőimnek egy betű írásuk nem volt. Vételem oly balsikerrrel járt, hogy azon nem hogy nyertem volna, sőt saját pénzem jelentékeny összegét vesztettem. Debreczen és N.-Várad vidékéről való hazatértemkor mind a mellett hitelezőimmet utolsó krajczárig kifizettem. Ha rossz lelkű ember lettem volna, módomban állt, — hogy hitelezőimmet könnyűszerrel kijátszom; mert mit tettek volna p. o. ha azt mondom, hogy a pénzt kereskedésben elvesztettem; — még csak perrel sem támadhattak volna meg; mert a vásárlások többnyire négy szemközti, egy betű írás nélkül történtek. Az igen tisztelt közönség bírálataira bízom tehát, hogy én nem-e becsületes emberhez illően jártam el hitelezőimmel szemben. Hogy pedig jelenleg sem vagyok vagyombukott ember, azt leginkább igazolhatja az a körülmény, hogy ingó- és ingatlanokban, jelenleg is legalább 2000 frt értékű, saját nevemen levő vagyonnal bírok, s ha valakinek bármivel tartoznám, igen könnyen találhatna nálam kielégítést. Azt nem tagadom, hogy a sertés kereskedéssel felhagyva, jelenleg lókereskedő vagyok, mit egyáltalában nem szégyenlek; miután az is egyik módja a becsületes megélésnek. Arra hogy én a népet a pap választási mozgalomban terrorizálom csak annyit jegyezgek meg, hogy szerintem az sokkal durvább módja a nép terrorizálásának, ha valaki, mint Komjáthy ur pálinka mérésben a nép közt forgóldók és ott korteskedők olyan pap mellett, kivel talán eddig élt véi szerint, még hátralevő néhány éveit kártya és vadászat közt tölthetné; mintha én véleményemet kikérvő lelkész választó társaimat mert én választó vagyok, mit mindenkor igazolhatok, ova intem, hogy a minden szemlelemi nyomnak észlelhetése nélkül 27 év óta köztünk élők Komjáthy tanító ámitó szavára ne hallgassanak; mert igaz, hogy köztünk léte alatt sokszor volt szerencsétlenségünk tapasztalni, hogy a milyen bűn az ígéretekben, olyan szegény ezek teljesítésében; főbb érdekeltségei pedig inkább saját hasánnak gyarapításában mint egyháza, iskolája és népe javának előmozdításában öszpontosul. Most tehát én mondom meg, hogy ki az a Komjáthy Kristóf széles kalapu, de üres fejű ember, ki, hogy egyszer már Csökölyből ebrudon nem ment ki, csupán annak a jó szívu népnek köszönheti, ki már megszűnt állhitegetésére hallgatni, és azon egyházi előjárásának, kit számalmas könyveivel megkegyelmezésre indított; ki a jó szívu népnek eget földet ígért, többek közt azt is, hogy ő addig nem nyugszik, míg a csökölyi polgárság marháit, a jelenleg is veszprémi püspökség tulajdonát tevő „Csigáskút“ völgyében nem legelnek. A csökölyi marhák bizony még mai napig sem legelnek ott, de nem volna kár ott legelni azoknak, kik, ötlet jól ismerve Komjáthy ígéreteinél hitelt adtak. Ki valamikor kartársai előtt még tekintélyes ember is volt, sőt a belső somogyi tanító özvegy- árva gyámolda pénztárnokának is megválasztották, jól lehet e hivatalától hallomás szerint nem rendes uton vált meg; mitöbbsz a gyámoldai számadások még most sincsenek egészen tisztában. Én önnök nem mondom hogy vagyombukott, de hogy is lehetne az mikor alig ez előtt 10 évvel a néhai lábodi lelkész ur után — mint mondták — vagy 10,000 frintot örökölt. Mindazonban anyagi önállása jelenleg nem lehet valami brilláns, miután egy háza kivételével összes ingatlanait múlt évben eladta. Hogy minő tanító ön azt a vizsgálatokon megjeleni szokott szegény szülők sajnosan tapasztalják, az osztályzatok legutolsó fokára súlyed, iskoláján is a mi rövid idő óta azon javulás tapasztaltatik, nem saját érdame, hanem Nagy Lajos II.-od tanítóé. Nagyon sajnálom, hogy oly jelentéktelen egyének megismertetésével mint Komjáthy Kristóf tanító kell a nagybecsült olvasó közönséget fárastani.

Az nem csak hivatásbeli kötelességeinek megfelelni nem szokott, hanem társadalmi élete is merő incelkedés áskálódás. Veszekedő természetű sok keserű órát szerzett boldogult Nagytiszteletű Mezey Pál mindenki által hódolva szeretett elhunyt lelkészünknek.

Mind ezen felsorolt hibái mellett a játékonyság iránt némi érzületet megtagadni még sem lehet töle, a mennyiben tisztelt Komjáthy ur annak idején még a török sebesült javára gyűjtést rendezett: csak az a baj, hogy a befolyt összegről, melyhez ha jól emlékszem valamivel én is járultam, nyilvánosan beszámolni megelégedett, azon lelkész ur pedig, ki szerény közreműködésem mellett és a megvesztegetlen nép jogos választása által csökölyi pap fog lenni, az az örvendezzen a Komjáthy Kristóf által fenyegetett erkölcsi bukásával, mert olyan erköléstől, mint a minőről K. tanítónak fogalma van ovjon bennünket a jó Isten.

Azon igen tisztelt lelkész uraknak pedig, kik óhajtanák a csökölyi lelkései állomást etnyerni, jó lesz, ha belefoglalják imádságukba, hogy: mens meg engem Komjáthy pártfogásától, mert kinek ő pártján leend, az határozottan nem csak erkölcsileg hanem másként is bukni fog. Kelt Csököly 1883. október 17-én.

Both János.

*) E rovatan közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

1094. sz. tkvi. 1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltóti kir. járásbírószág mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár

végrehajthatónak Károly János öszödi lakos végrehajtást szenvedő elleni 69 frt 83 kr tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az ezen kir. jbróság területén levő Öszöd község határában fekvő 1-ször, az öszödi 53 sz. tjkvben A. j. 60 hrsz. a ház tartozékaival együtt 243 frt 40 kr, 2-szor ugyanazon szjtjkvben A. j. 187. hrsz. a szőlőre 656 frt 20 kr, 3-szor ugyanazon szjtjkvben A. j. 192. hrsz. a szőlőre 286 frt 44 kr. s végre 4-szer ugyanazon szjtjkvben A. j. 197 hrsz. a szőlőre az árverést 130 frt 18 kr. vagis összesen 1316 frt 22 krban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi október hó 30-ik napján d. e. 10 óraker Öszöd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltásiáron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 24 frt 34 kr, illetve 65 frt 60 kr, 28 frt 64 kr, 13 frt 01 kr készpénzben, vagy az 1881. 60. tcz. 42.§-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság. Lengyeltótiában 1883. évi jun. hó 25-én. A kir. jbró szabadságon.

Holics, aljbró.

1076. sz. tkvi 1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. jbróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Somogymegye öszesített árvtárára végrehajthatónak, Pintér Margit szulimáni lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a szigetvári királyi járásbírószág) területén levő Szulimán községben fekvő a szulimáni 224 szjtjkvben A. I. alatt foglalt 1/4 telekre nézve az árverést 1125 frtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi okt. hó 30-ik napján d. e. 9 óraker Szulimánban a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 112 frt 50 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szigetvárott a kir. jbróság mint tkvi hatóságnál 1883. junius 14-én.

Zsiga, kir. aljbró.

1079. sz. tkvi. 1883.

Árverési hirdefményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Somogymegye öszesített árvtárában Faragó József és Faragó István végrehajtást szenvedők elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a szigetvári kir. jbróság) területén levő Darány községben fekvő, Faragó Józsefnek a darányi 196 szjtjkvben A. I. alatti 1/4 telkére és tartozékaira 939 frt, az A. j. alatti 2087/b. hrsz. ingatlanára 10 frt, valamint Faragó Istvánnak a darányi 503 szjtjkvben A. I. alatt foglalt 1/4 telkére s tartozékaira 939 frt, és az A. j. alatti 2087/a. hrsz. ingatlanára az árverést 10 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi október hó 31-ik napján délelött 10 óraker Darányban a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 93 frt 90 kr, 1 frt és illetve 93 forint 90 krajczárt és 1 forintot o. é. készpénzben, vagy az 1881. é. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szigetvárott a kir. jbróság mint tkvi hatóságnál 1883. évi junius hó 14-én.

Zsiga, kir. aljbró.

Magánhirdetése k.

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat!

500,000 márka főnyereményt ígér kedvező esetben a legújabb hamburgi nagy pénzorsjáték, mely a magyar kormány által jóváhagyott, biztosított.

Eme újabb játéktervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorolásban 50,500 nyereménynek kell bizton történni ezek között vannak főnyeremények esetleg 500.000 r. márka, illetőleg

1 nyerem. á m. 300,000	2 nyerem. á m. 50,000	253 nyerem. á m. 2,000
1 nyerem. á m. 200,000	1 nyerem. á m. 30,000	6 nyerem. á m. 1,500
2 nyerem. á m. 100,000	5 nyerem. á m. 20,000	615 nyerem. á m. 1,000
1 nyerem. á m. 90,000	3 nyerem. á m. 15,000	1036 nyerem. á m. 500
1 nyerem. á m. 80,000	26 nyerem. á m. 10,000	29020 nyerem. á m. 145
2 nyerem. á m. 70,000	56 nyerem. á m. 5,000	19463 nyerem. á m. 200
1 nyerem. á m. 60,000	106 nyerem. á m. 3,000	150, 124, 100, 94, 67, 40 20

Ezen nyereményekből az első osztályban 4000 sorsolattik ki 157,000 m. öszegben. — Az 1 oszt. főnyeremény 50,000 mt. tesz s a 2-ikban 60,000, a 3-ikban 70,000, a 4-ikben 80,000, az 5-ikben 90,000, a 6-ikban 100,000, a 7-ikben azonban esetleg 500,000 illetőleg 300,000 200,000 stb. márkára emelkedik. A nyereményhúzó sok tervszerűleg hivatalosan vannak megállapítva. — Ezen nagy az állam által biztosított pénz-sorsjáték legközelebbi nyereményhúzáshoz

1 egész eredeti sorsjegyet csak 6 m. vagy 3.50 frt o. é.
1 fél " " " " 3 m. vagy 1.75 frt o. é.
1 negyed " " " " 1 és fél " " 90 kr. o. é.

Mindenemű megbízások a pénz beküldése, postautoni fizetés vagy az öszeg utánvétele mellett rögtön a leggodosabban teljesítetnek, mindenki az állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet túllink saját kezébe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltenek, melyekből egy a nyeremények beosztása az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek is megláthatók és minden húzás után érdekelteinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos húzási lajstromot. Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bérmentve és készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az öszegnek visszafizetése mellett húzás előtt visszavenni.

A kifizetések tervszerűen pontosan s az állam jó állása mellett történnek. Csoportozatunk mindig a szerencse kegyeltje volt és érdekelteinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizettük ki többek között 250.000, 100.000, 50.000, 60,000, 40,000 stb. márkával.

Egy ily a legszolidabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legelőnkebb részvétre lehet bizton számítani s kérjük ennél fogva, hogy minden megrendelést teljesíthessünk, a megrendeléseket már is minél előbb, de mindenesetre f. é. október hó 31-ike előtt egyenesen hozzánk beküldeni.

KAUFMANN és SIMON

bank és váltó-üzlete Hamburgban.

U. i. Ezennel köszönetünket nyilvánítjuk az eddig megajándékozott bizalomért, s midőn eme újabb sorsjáték kezdetével a részvétre felhívóknak, ezental is igekezni fogunk, állandóan pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által igen tisztelt érdekelteink teljes megelégedését kiérdemelni.

A fentebbiek.

Kaposvárott, az előfizetési...
Megjelen...
Egész évre...
Fél évre...
Negyed évre...
Egy...
H...
könyvk...
K...
K...
K...
K...

Rövid...
kiválóbb sa...
gyakorlatár...
hatóságú bi...
Bárhol...
kérdés, kik...
rehabilitá...
legjobb tör...
tvaltan kezel...
törvénynek...
tolhatja az...
kintő végt...
pedig ez na...
törvények...
nyosan hiá...
S íme...
tisztválaszt...
felrázni a kö...
élet, érde...
zönnyel ta...
nyira nem...
azzal a mi...
ő java foro...
az a mi tö...
Szomo...
az időnek...
meg is t...
azért teljes...
gadjuk el...
kétségbej...
dokát mi...
mivel sem...
A ho...
élet, élette...
mást mint...
És csa...
zésére talá...
nánk a rot...
senki sem...
dás elmarad...
Akárn...
nak a birt...
gyen egy...
elfoglaltsá...
esetre van...
kell lenni...
gálata meg...
zást s abb...
len dolog...
is joggal...
„Ugy...
mint az „...
mentségül...
hogy veze...
letni hagy...
zan, indoko...
korkóló, inté...
csak a köz...
a helyes t...
meggátoln...
zéseket ez...
de félre...
képezni o...
között, de...
sem kisért...
esős időbe...
a közügye...
Mind...
leginkább...
szándékun...
minden m...
tan kijel...
ben barát...
hogy becs...
gálatot oly...
szükségké...
tást erdem...
lasztást ér...
szerhelyze...
kal pályá...
kezett, s...
de hát m...